

Mulțumirea

- o poveste despre cât de puțin avem nevoie ca să ne putem simți mulțumiți -

Mulțumire era un cuvânt pe care șoricelul Ghiță se poate să-l fi auzit, dar nu se prea gândise la el înainte. Suna ca un cuvânt pentru oameni mari. Totuși, când l-a auzit, Ghiță s-a întrebat ce înseamnă.

Prima dată a început să se gândească la acest cuvânt în timp ce își mânca pâinea cu brânză topită în gaura sa din peretele colțului casei. *Poate că mulțumirea, s-a gândit el, este sentimentul acela de dimineață când stomacul tău vrea mâncare și tu îi dai două felii de pâine prăjită cu brânza caldă în mijloc. Acea ar fi mulțumirea pentru mine dacă aș fi un stomăcel,*s-a gândit Ghiță. Dar oare mai însemna ceva? Era curios să afle ce altceva ar putea fi, așa că după micul dejun s-a pornit într-o călătorie să vadă ce altceva ar putea afla despre mulțumire.

Primul prieten pe care l-a întâlnit a fost ursulețul Filip. *Este Filip mulțumit? s-a întrebat Ghiță. El pare fericit să stea liniștit acolo unde se întâmplă să fie și să privească lumea cu un zâmbet relaxat, de ursuleț. De asemenea, el este fericit dacă cineva îl ia în brațe, se joacă cu el, sau îl îmbrățișează. Poate, s-a gândit Ghiță, mulțumirea este să te simți bine indiferent dacă ești singur sau cu alți oameni.*

Filip fusese atât de iubit și îmbrățișat încât părul său era ros în unele locuri, dar faptul că nu era perfect nu părea să aibă nici un efect. *Poate, s-a gândit Ghiță, mulțumirea înseamnă să te simți bine indiferent dacă ești perfect sau nu.* Dar există mai multe feluri de a te simți mulțumit?

În loc să se întoarcă și să creadă că a găsit toate răspunsurile, Ghiță și-a continuat călătoria ca un explorator care dorește să descopere misterele junglei. În curând a auzit o pisică torcând în camera alăturată. După cum vă puteți imagina, șoricelul Ghiță era foarte grijuliu când auzea o pisică, așa că s-a apropiat cu multă grijă de perete. Pisica Geta stătea ghemuită pe o rogojină, lângă foc. Nu se mișca aproape deloc, cu excepția mișcărilor ritmice ale pieptului și stomacului datorate felului relaxat în care respira. Mușchii ei arătau moi. Gura ei forma un zâmbet liniștit. *Poate aceasta este mulțumirea,*s-a gândit Ghiță, *să ai timp să te ghemuiești, să-ți lași respirația să fie înceată și ușoară, să simți confortul în mușchii tăi și să te bucuri de gândurile tale liniștite.*

A început să se întrebe dacă gândurile pisicii erau mulțumite. Oare visa cum urmărește un șoricel? Oare visa cum îl urmărește pe el? *Acesta ar putea fi un gând mulțumitor pentru Geta, și-a spus Ghiță încetișor, dar pentru mine s-ar putea să nu fie deloc mulțumitor să fiu urmărit de o pisică.* Apoi i-a venit un alt gând: *Poate ceea ce este mulțumitor pentru o persoană s-ar putea să nu fie același lucru pentru altcineva.*

Ghiță a trecut în vârful degețelilor pe lângă Geta și și-a continuat explorarea afară. Abia ajuns afară a auzit un ciripit superb. Milica, ciocârlia, era cățărata pe creanga

copacului ei. Soarele se revărsa delicat pe spatele ei, vântul ușor legăna creanga, cerul deasupra era albastru, și parfumul florilor umplea aerul. *Dacă aș fi Milica, ciocârlia, s-a gândit Ghiță, aș cânta și eu fericit. Poate că mulțumirea este să apreciezi ce ai în jurul tău, și să cânti vesel despre asta.*

Nu știi dacă Ghiță șoricelul a descoperit tot ce este de știut despre mulțumire, sau dacă, în cazul în care și-ar fi continuat călătoria, ar fi putut afla mult mai multe. Poate ce aflase era suficient pentru el până la momentul respectiv. Totuși pot să ghicesc că atunci când Ghiță s-a strecurat în patul său în seara aceea și a închis ochii pentru a adormi, a putut simți mulțumirea văzută la Filip, Geta și Milica. Și mă întreb dacă, ca și șoricelul Ghiță, te simți și tu un pic mai mulțumit.

După 101 Healing Stories for Kids and Teens
de George W. Burns